

Sokan keresték fel tegnap szeretteik sírjait Szegeden

Virágba borultak a szegedi temetők

A halottak napi tömeg elkerülése miatt már tegnap zsúfolásig megteltek a szegedi temetők. Az ünnepeken speciális menetrend lép érvénybe. A rendőrség és a városőrség a közbiztonságban és a forgalomirányításban veszi ki a részét.

Ezrek keresték fel szeretteik sírját a közelgő halottak napja miatt a hét végén a szegedi temetőkben. A tömeget szerették volna elkerülni, ám a Belvárosi temetőben már így is komoly forgalmi dugók alakultak ki vasárnap délelőtt: a behajtó autók egymást és a csokrokkal, koszorúkkal, mécsesekkel érkező gyalogosokat kerülgették.

– Igyekszünk korlátozni a behajtást, és arra kérünk mindenkit, hogy a temető parkolót használják. Még nem volt olyan évünk, hogy ne történt volna valami koccanás – mondta *Hódi Lajos*. A Szegedi Testamentum Kft. ügyvezető igazgatójától azt is megtudtuk: az ünnepek alatt nem kell behajtási díjat fizetni. A forgalmat a temető bejáratánál városőrök irányították: jelezték az autósoknak, hogy mikor kanyarodhatnak ki és be, illetve a 3F-es villamossal érkező gyalogosokat kísérték át az úttesten.

Szinte minden második sírhegyen friss virágot lehetett látni, sokan gereblyével, kapával, locsolókannával és metszőollóval érkeztek. Az emlékezés mellett a sírokat is rendbe tették. A régi koszorúktól és elhervadt virágoktól pedig szempillantás alatt megteltek a temető konténerei. A legtöbb embert – bár a halottak napja november 2-á – az eddigi tapasztalatok szerint mégis csütörtökre vár-

ják. Hódi Lajos elmondása szerint november 1-jétől az eddigi évekhez hasonlóan egyirányúsítják a forgalmat: behajtás a Fonógyári, kihajtás a Bajai út felől lesz. Új kezdeményezés: a Belvárosi, a tápai és a dorozsmai temetőben több vadfigyelő kamerát szereltek fel. Többek között ez pásztázza majd esténként a környéket: a különböző lopásoknak szeretnék ilyen módon elejét venni.

– A Szegedi Rendőrkapitányság illetékességi területén október 29-étől megerősített szolgálattal felügyelik kollégáink a temetők külső-belső biztonságát. Mind az egyenruhás, mind pedig a civil ruhás állomány kiemelten ellenőrzi a közbiztonságot. A közlekedés zökkenőmentességét pedig már szerdától segítik a rendőrök – mondta *M. Toronykőy Márta* rendőrségi szóvivő.

K. G. G.

TEMETŐI ÁRAK

■ Teamécsest 25 forintért, nagyobacsakát száz-háromszáz forint között láttunk tegnap a Belvárosi temetőben. Koszorút háromszáz forinttól több ezer forintig árulnak. A legkisebb virágcsokrokért is legalább százötven forintot kérnek az árusok.

További fotók a témáról: www.foto.delmagyar.hu

A hét végén már sokan voltak a sírkertekben

Fotó: Segesvári Csaba

Alsóváros, Móraváros és Felsőváros – Múlt és jelen Szegeden

Városok a városban

Fotó: Schmidt Andrea

Bánffi István az alsóvárosi templomnál. Egykor malacok visításától volt hangos a környék

Szeged történelmi városrészei az elmúlt évtizedekben, évszázadokban sokat fejlődtek, mégis megőrizték hagyományait. Az alsóvárosi szikvízfáros, a móravárosi nyugdíjas igazgató és a felsővárosi egykori válogatott röplabdázó is büszke a gyökereire.

– Alsóváros olyan, mint egy falu a városban, ahol mindenki ismer mindenkit. Gyerekkoromban még minden háznál tartottak disznót, reggelenként az etetésnél az egész városrész a malacok visításától volt hangos. Nem szeretnénk lakóteleppé válni, ezért az itt lakók kiharcolták, hogy egy telekre legfeljebb négylakásos társasházat lehessen építeni – magyarázta *Bánffi István*, aki 1965-ben költözött a szüleihez Alsóvárosba.

Édesapja a Szabad sajtó utcában kezdte el a szikvízgyártást '72-ben. Az üzem ma közvetlenül a templom szomszédságában, a Földmíves utcában található. – A szocializmusban az alapvető élelmiszerek közé sorolták a

szódát, ezért évtizedeken keresztül kötött ára volt, 1 forint 10 fillérbe került. A mai napig sok régi gyerekkori cimborám jár hozzánk szódáért – mondta el az alsóvárosi szikvízüzem tulajdonosa.

Móraváros Szeged legalacsonyabban fekvő része. Nevét a város egykori főbírájáról, Móra Balázsról kapta. Az egykori Móra Ferenc Általános Iskola épületét manapság az egyetem használja. *Takó Tivadar* 25 évig volt az intézmény igazgatója. 1950 óta él Móravárosban. – Rengeteg állami gondozott és roma gyerek járt hozzánk, ezért városszéli iskolának csúfoltak bennünket, pedig sok jófejű, értelmes diák fordult meg nálunk. Magam is nevelőszülőknél nőttem fel, ezért könnyebben megértettem őket. A tantestületünk is kiváló volt, pedig többüket „büntetésből” küldték hozzánk – emlékezett vissza az ének-zene-testnevelés szakos végzettségű tanár az egykori iskolára.

A városrészben negyven éve még kútról hordták a vizet, a házakhoz földes út és téglajárda vezetett. A mostani kínai piac helyén focipálya volt – a Kinizsi-pályán gyűltek össze a környékbeli gyerekek. – Fél évszázadon keresztül töltöttem be a kerület választóbizottságának elnöki tisztét, ezalatt rengeteg embert ismertem meg a környéken. Legalább annyira vagyok móravárosi, mint szegedi – jelentette ki a 82 éves pedagógus.

– Nyolcéves koromban, 1980-ban költöz-

FELSŐVÁROS RÖPLABDAFELLEGVÁR

■ A Medikémia bajnokcsapatának több játékos a Felsővárosban lakott, így *Hullmann Zsolt*, *Torma Péter* és *Schildkraut Krisztián* is innen járt edzésre. Csikos Gábor a Szögedi Felsővárosi Civil Egyesület által támogatott ülőröplabdázókat edzőként segíti, sőt olykor be is száll közéjük.

tünk Felsővárosba. Gyerekként markológépek és építési törmelékek között játszottunk a Csillag tér környékén. A röplabdával a lila iskolában ismerkedtem meg, és később a legnagyobb sikereimet is itt értem el – mondta el a kétszeres bajnok, és ötszörös Magyar Kupa-győztes *Csikos Gábor*.

A 35 éves fiatalembert a munkája is Felsővárosba köti: egy elektronikai üzlet áruházvezető-helyettese. Több mint huszonöt éve él Felsővárosban, így szemtanúja volt a városrész megújulásának: – A környékbeli boltoknak az évek során más lett a nevük, a lakótömböket felújították, de a hangulat ugyanaz, mint régen. Csak a lila iskolába járnak kevesebben röplabdamekközésre.

HORVÁTH LEVENTE

Súlyos baleset Szőregnél

Vasárnap délután 2 óra körül súlyos, de emberéletet nem követelő baleset történt a 43-as úton, Szőregnél. Egy országhatár felé tartó, külföldi rendszámú BMW, amelyben román állampolgárok ültek, miközben előzni kezdett egy kocsisort, frontálisan összeütközött egy vele szemben szabályosan haladó Forddal. A magyar rendszámú autóban ketten ültek, a kocsit vezető 40 év körüli esztergomi férfi csak könnyebb sérüléseket szenvedett, viszont utasa, egy 30 év körüli röszkei nő súlyosan megsérült.

Arról nem tudott tájékoztatást adni a Moxie Plusz Kft. ügyvezetője, hogy Temesváron mennyi munkalehetőség kínálkozna a makóiaknak és milyen feltételekkel, mint ahogy arról sem tudott nyilatkozni, miért esett kútba a nagyszentmiklósi munka. Azt kérte, keressük szerződéses partnerét, a GIS Kft. vezetőjét, *Robert Grünfert* – őt azonban tegnap nem értük el telefonon.

SZABÓ IMRE

BORBÁS ÁGNES NEM MEGY TEMESVÁRRA

■ A nagyszentmiklósi munkára toborzott kétszáz makói munkavállaló egyike, a 28 éves *Borbás Ágnes* a szeptember eleje óta tartó kényszerű várakozás után most csalódott. Ezelől nincs egyedül: van ismerőse, aki ugyancsak reménykedett a munkában. Ágnes csoportvezető lett volna a nagyszentmiklósi üzemben. A temesvári munkáról azt mondta: nem vállalja a napi kétszáz kilométeres oda-vissza utat.

Csak ígéret volt Makón a havi 105 ezer forintos romániai munka

Hoppon maradt kétszáz munkás

Mégsem fog kétszáz makói dolgozni a romániai Nagyszentmiklós ipari parkjában. Két hónap után ugyanis kiderült, nincs szükség rájuk a háztartásgép-összeszerelő üzemben. A szervező cég most más munkát kínál a hoppon maradt embereknek. Ehhez azonban naponta kétszáz kilométert kellene utazniuk – Temesvárra.

Szeptember eleje óta, amikor először hírt adtunk arról, hogy makói munkásokat toboroznak egy romániai, nagyszentmiklósi üzembe, hétről hétre kerestük a szervező cég, a Békés megyei Moxie Plusz Kft. vezetőjét, *Máté Jánost* azzal, hogy megtudjuk, mikor indul az első busz a határ túloldalára a dolgozókkal. Ugyanezt tették a jelentkezők is – hiába.

A cég egy német tulajdonú háztartásgép-összeszerelő üzembe, szalag mellé keresett munkásokat, három műszakba, havi nettó 105 ezer forintos induló munkabér ígéretével. Előbb ötven, majd a később százötven alkalmazott foglalkoztatását ígérték. A

munkalehetőség kedvezőnek tűnt, hiszen Nagyszentmiklós Kiszomboron keresztül mindössze 28 kilométerre van Makótól. Az érdeklődőket nyilván az sem riasztotta el, hogy külföldre kellett volna átjárniuk, hiszen kétszázán jelentkeztek – nekik még tájékoztató fórumot is tartottak.

A gyár indulását, a dolgozók munkakezdését először szeptember 17-ére ígérték, ám ez a határidő hétről hétre tolódott. Tegnap aztán megtudtuk: a nagyszentmiklósi munkából semmi sem lesz. *Máté János* lapunknak elmondta: a történetek miatt ő is kellemetlen helyzetbe került, hiszen a hoppon maradt érdeklődőkkel közvetítőként ő tartotta a kapcsolatot. Ugyanakkor jó hírt is mondott: a német cég most Temesvárra, egy gumigyárba keres munkásokat. Bár Temesvár háromszor olyan messze van, mint Nagyszentmiklós, *Máté János* azt mondta: a nagyszentmiklósi munkára eredetileg jelentkezett dolgozók közül többen is azt mondták, ezt az utat is vállalják a munkahelyért.